

אמירת קדושה בכדי להעלות את קדושתו מלמטה למעלה ע"י בני ישראל כמו שהוא בקדושתו למעלה בין המלאכים, **עַד דְּסָלִיק קְדֻשָּׁתִיהּ לְאַבְהֶן וּבְנֵין** עד שתעלה קדושתו לבחינת אבות שהם חג"ת ולבחינת בנים שהם נה"י. **וְרָזָא דָּא** וזהו מש"כ בפסוק, **וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עֵילָא וְתַתָּא.** **עֵילָא בְּנֵי דְרַגִּין.** לְתַתָּא בְּנֵי דְרַגִּין שפירושו, שיתקדש למעלה ולמטה דהיינו למעלה בשלוש מדרגות שהם חג"ת ולמטה בשלוש מדרגות שהם נה"י.

כל המשכת הקדושה בעליונים מכח ישראל שלמטה

קְדֻשָּׁה, הָא אוֹקִימָנָא בְּכַמָּה דְּוִכְתֵּי וקדושה כבר למדנו בכמה מקומות שעיקרה היא בכח"ב (רמ"ק), **אַבְל פְּמָה דְּאִית קְדוּשָׁה לְעֵילָא עַל כִּלְא, הֲכִי אִית קְדֻשָּׁה בְּאַמְצַעִיתָא,** **קְדֻשָּׁה לְתַתָּא** אבל באמת כמו שיש קדושה למעלה על הכל דהיינו בכתר שהוא מעל החכמה והבינה כך יש קדושה באמצע שהוא הז"א וכן יש קדושה למטה במלכות (רמ"ק). **וְכִלְא בְּרָזָא דְּלְתַתָּא** (ס"א בתלתא), וכל המשכת הקדושה מהכתר לז"א ומז"א למלכות היא ע"י הקדושה העולה מכח ישראל שלמטה [עט] **קְדֻשָּׁה דְּלְעֵילָא לְעֵילָא, בְּרָזָא חֲדָא.** **קְדֻשָּׁה בְּאַמְצַעִיתָא וְלְתַתָּא תְּלַת דְּרַגִּין דְּאֵינֻן חֲדָא** והקדושה שלמעלה למעלה היא בסוד

אור הרשב"י

[עט] ולכן אומרים שלוש פעמים קדוש כי פעם אחת היא באה לפתוח את מקור הקדושה שבכתר ופעם שניה להמשיך משם את הקדושה לז"א ופעם שלישית להמשיך את הקדושה מז"א למלכות (רמ"ק).

הלימוד היומי

לע"נ ראש הישיבה רבנו מרדכי שרעבי בן מרים זעוק"ל

אחד, דהיינו שבכתר הקדושה היא עיקרית והוא בסוד אחד שאין כמוהו למטה ואנו ממשיכים משם את הקדושה לז"א שבאמצע ומשם למלכות שלמטה והן שלוש מדרגות שהם אחד והם סוד שלוש שמות אהי"ה הוי"ה אדנ"י כשהם משולבים (רמ"ק).

הכתר קדש בלא ו' שהוא נסתר ונעלם מתפשט לז"א בסוד ו' ומשם לה' המלכות שנקראת קדושה

קְדוּשָׁה, אִיהוּ סֶטֶר עֲלֵאָה, דְּאִשְׁתַּכַּח רֵאשִׁיתָא לְכָל

דְּרַגְיִין ותיבת קדוש הוא מורה על צד העליון שהוא הכתר שהוא נמצא

הראשון לכל מדרגות הספירות (רמ"ק). **וְאָף עַל גַּב דְּאִיהוּ סֶטֶר**

טְמִירָא, וְאֶקְרִי קְדֻשָׁה. מִתְּמָן אֶתְפְּשֵׁט פְּשִׁיטוֹ, דְּנִהִיר

בְּחַד שְׁבִילָא דְקִיקָא טְמִירָא, גּוֹ אֶמְצָעִיתָא ואפילו שהוא צד

ונעלם מהתחתונים ונקרא קדש בלא ו' מחמת פרישתו והעלמתו מהתחתונים בכל זאת משם

מתפשטת התפשטות הקדושה שמאירה בשביל אחד דק ונסתר בתוך ז"א הנקרא אמצע

הספירות דהיינו שהוא הדעת המייחד את החו"ב ומתפשט אל ז"א (רמ"ק). **כִּיּוֹן**

דְּאֶתְנַהִיר גּוֹ אֶמְצָעִיתָא, כְּדִין אֶתְרִשִׁים חַד ו', דְּנִהִיר

גּוֹ הַאי קְדֻשָׁה, וְאֶקְרִי קְדוּשָׁה וכאשר הארת הכתר מאירה בז"א שהוא

אמצעי אז נרשמת אות ו' אחת שמאירה בתוך האותיות קדש ואז ז"א נקרא קודש עם אות

ו' (רמ"ק). **מִהַאי נִהִירוֹ אֶתְפְּשֵׁט פְּשִׁיטוֹ לְתַתָּא, סוּפָא דְכָל**

דְּרַגְיִין ומאותה הארה שמאיר הכתר לז"א מתפשטת התפשטות למטה למלכות שהיא

סוף כל מדרגות וספירות האצילות. **פִּיּוֹן דְּאַתְנָהִיר בְּסוּפָא, כְּדִין אַתְרֵי שִׁים בְּנִהִירוֹ, חֵד ה', וְאַקְרִי קְדֻשָּׁה, וְהָא אֲוִקִי מְנָא**

ובאשר האירה הקדושה בסוף כל המדרגות שהיא מדרגת המלכות אז נרשם באותו אור של

קודש אות ה' אחת ואז המלכות נקראת קדושה וכמו שלמדנו.

מקשה שמהכתר שנכתב ללא ו' היה צריך להיות כתוב קדש

וּמָה דְּאַקְרִי קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ, דְּהָא קְדֻשׁ מִיבְעֵי לִיהּ, רְזָא דְּרֵאשִׁיתָא (ס"א דְּאִיהוּ רֵאשִׁיתָא) דְּכֻלָּא, הוּאִיל

וּמִתְּמָן אֲשֶׁתִּכַּח ומה שז"א נקרא שלוש פעמים קדוש עם אות ו' קשה הרי היה

צריך לכתוב פעם אחת קדש בלא אות ו' הואיל ומהכתר שהוא סוד ראשית הכל משם

נמצאת כל הקדושה הנמשכת לז"א, **וְאִי הֵכִי אֲמַאי אַקְרִי לְעִילָא**

קְדוּשׁ, דְּהָא תְּמָן ו' לָא אֲשֶׁתִּכַּח וא"כ היה צריך לכתוב בתחילה קדש

בלא אות ו' שהוא רומז לכתר מאחר שהכתר הוא נעלם ולא נמצא אות ו' (רמ"ק).

בזכות ישראל שמקדשים למטה כדוגמת המלאכים למעלה

אַלָּא רְזָא הֵכִי הוּא וְדָאי, וְיִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי לְתַתָּא,

כַּגְוֹנָא דְּמִלְאכֵי עֲלָאי לְעִילָא אלא סוד הדבר כך הוא בודאי,

שקדוש הראשון הוא בכתר והוא נכתב עם ו' כי ישראל מקדשים את שם השם למטה

כדוגמת המלאכים העליונים למעלה, **דְּכֶתִיב בְּהוּ שְׁכַתוּב בְּהֵם**, (ישעיה ו')

וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ. וּכְיוֹן דְּיִשְׂרָאֵל קָא
 מְקַדְּשִׁי, סְלָקִי מִתַּתָּא לְעֵילָא יְקָרָא עֲלָאָה, עַד
 דְּאִסְתַּלַּק ו' רָזָא דְשָׁמַיִם עֲלָאִין לְעֵילָא ומכיון שמקדשים ישראל
 את השם למטה אז הם מעלים מלמטה למעלה את הכבוד העליון עד שעולה האות ו' שבז"א
 הנקרא שמים העליונים למעלה לשורשו שבכתר. כְּיוֹן דְּאִינוּן שָׁמַיִם
 אִסְתַּלְּקוּ לְעֵילָא, נְהִיר הַהוּא קְדֻשׁ בְּהוּ, וּכְדִין אֲקָרִי
 לְעֵילָא קְדוֹשׁ ומכיון שז"א הנקרא שמים עולה ע"י קדושת ישראל למעלה לכתר
 אז מאיר בו הארת הכתר הנקרא קדש ואז נקרא הכתר למעלה קדוש עם ו' ע"ש שז"א עלה
 אליו ונכלל בקדושתו (רמ"ק). וּלְבַתָּר נְהִיר הַהוּא נְהִירוֹ עֲלָאָה, עַל
 כּוּרְסֵיָא דְאִיהוּ שָׁמַיִם ואחרי שנכלל ז"א בכתר אז מאיר אותו אור עליון על
 ז"א שהוא כסא לכתר והוא נקרא שמים. וְאִינוּן שָׁמַיִם תִּיבִין
 לְדוּכְתִיָּהוּ, וּמִתִּישְׁבוּ בֵּיהּ בְּהַהוּא נְהִירוֹ, וּכְדִין אֲקָרִי
 קְדוֹשׁ ואז אלו השמים חוזרים ושבים למקומם למטה ומתיישבים באותו אור הכתר
 המאיר בהם ואז ז"א נקרא קודש דהיינו שהוא הקודש השני שבקדושה שהוא קדושת ז"א
 במקומו המאיר באור הכתר (רמ"ק). לְבַתָּר נְחִית הַהוּא נְהִירוֹ, עַד
 דְּנָטִיל כְּלָא חָד צַדִּיק עֲלָאָה, דְּרָגָא יְקִירָא לְקַדְּשָׁא כְּלָא
 לְתַתָּא ואח"כ יורד אותו האור של הכתר עד שמקבל את כולו צדיק אחד עליון שהוא
 היסוד והוא מדרגה יקרה וחשובה בכדי לקדש את הכל למטה שהוא המלכות ובכללה
 ישראל. כְּיוֹן דְּאִיהוּ נָטִיל כְּלָא, כְּדִין אֲקָרִי קְדוֹשׁ. וְדָא